

§ 31.

Enhver Sagfører, som udøver Sagførervirksomhed, er pligtig aarlig at betale et Bidrag til Udgifterne ved Sagførerraadets Virksomhed af 10 Kroner, som indbetales til Formanden for Kredsens Sagførerraad, og som, naar en Sagfører forgjæves er krævet, kan inddrives ved Udpantning. Det overordnede Sagførerraad kan dog fritage uformuende Sagførere for at erlægge Bidrag. Inden Udgangen af hvert Aars Februar Maaned indsende Formændene for de enkelte Kredse Regnskab over Indtægter og Udgifter tilligemed en Beretning om Raadets Virksomhed i det forløbne Kalenderaar til Formanden for det overordnede Sagførerraad. Dette reviderer og deciderer Regnskaberne, hvorefter disse tilligemed Beretningerne indsendes til Justitsministeriet. Det overordnede Sagførerraad bestemmer aarlig, hvor meget af de enkelte Sagførerkredsens Kassebeholdning der skal afgives til det overordnede Sagførerraad. Af det saaledes afgivne Beløb afholdes først Udgifterne ved det overordnede Sagførerraads Virksomhed, og Restbeløbet kan, naar Justitsministeriet stadfæster Vedtægterne for et Understøttelsesfond for trængende Sagførere, deres Enker og Børn, tilfalde dette Fond, hvilket ogsaa samtlige Bøder, som efter Sagførerraadets Kjendelse paalægges Sagførere, skulle tilfalde.

§ 32.

For enhver Sagførerkreds kan der angaaende Kredsens indre Anliggender oprettes Vedtægter, som dog ikke maa indeholde Noget, der strider mod Lovgivningen. Saadanne Vedtægter skulle behandles paa et almindeligt Møde af Kredsens Sagførere og vedtages med absolut Stemmeherred, hvorefter de ere bindende for samtlige Medlemmer af Sagførerkredsen, naar Justitsministeriet, efterat have modtaget det overordnede Sagførerraads Erklæring, stadfæster dem.

§ 33.

Ethvert Sagførerraad skal efter Gode virke til at de til dets Kreds hørende Sagførere saavel i deres egentlige Sagførervirksomhed som i deres øvrige juridiske Forretninger ikke blot holde sig Lovene efterrettelige, men ogsaa undgaa Alt, hvad der ikke stemmer med den Hæderlighed, Nøjagtighed og Paalidelighed eller med den Agtelse for Statsmyndighedernes, som en offentlig befikket Sagfører altid maa udvise, ligesom Sagførerraadet med bindende Virkning for Sagførerne har Ret til at afgjøre Tvistigheder angaaende Bederlag for de af dem udførte Forretninger for Private.

§ 34.

Sagførerraadet har Ret til i ethvert Tilfælde, hvor en Sagfører er sigtet for et Forhold, der ifølge Indholdet af § 33 efter Raadets Skjøn ikke bør hengaae upaataalt, at affordre den paagjældende Sagfører en Erklæring, samt at indhente enhver anden Oplysning, Raadet maatte anse ønskelig, eller nødvendig. I Henhold til de fremkomne Oplysninger kan Raadet give Sagføreren en Advarsel. Men finder Raadet, at Sagen ikke bør hero hermed eller vil Sagføreren ikke modtage Advarslen, forelægger det den hele Sag, med alle de erhvervede Oplysninger for det overordnede Sagførerraad, som da kan tilkjende Sagføreren en Frettesættelse, eller forbyde Sagføreren Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger, eller paalægge ham Bøder af ikke over 200 Kr., eller suspendere ham fra Sagførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end 1 Aar. Bøderne kunne inddrives ved Udpantning.

Dog kunne de nævnte Straffe ikke anvendes, uden at den Paagjældende har havt tilstrækkelig Lejlighed til at erklære sig over de ham gjorte Bebrejdelser og fremkomne med sit Forsvar, mundtlig eller skriftlig efter Raadets nærmere Bestemmelse.